

Kulturarbetsmarknaden efter pandemin

I detta faktablad presenterar Myndigheten för kulturanalys en lägesbild av kulturarbetsmarknadens återhämtning efter coronapandemin. Analysen baseras på data från Statistikmyndigheten SCB och Arbetsförmedlingen. Resultaten visar på en tydlig återhämtning på arbetsmarknaden för kultursektorn som helhet. När det gäller sektorns olika delbranscher är bilden emellertid mer diversifierad. Återhämtningen har sett likartad ut för kvinnor och män inom kulturen, men för olika åldersgrupper har både arbetsmarknadskrisen och återhämtningen sett olikartad ut. När det gäller kulturella verksamheter i privat regi kan vi också studera återhämtningen ur ekonomiskt hänseende, genom omsättningens månadsvisa utveckling. För privata kulturverksamheter kan vi se en god ekonomisk återhämtning övergripande för kultursektorn, medan utvecklingen mer finfördelad per delbranscher ger en mer blandad bild. Inte alla delbranscher har återhämtat sig vare sig i termer av anställda eller ur ekonomiskt hänseende. Vi kan dock konstatera att både antalet aktiva renodlade företagare och s.k. kombinatorer som kombinerar företagande med anställning nu är i nivå med antalet före pandemin. I slutet av rapporten studerar vi därför i vilken utsträckning anställda inom kulturen bytt jobb under pandemin samt hur vanligt det då varit att man bytt jobb inom kultursektorn respektive sökt sig bort från den.

En kris och återhämtning i flera etapper

I denna rapport kan vi analysera data som sträcker sig halvvägs in i år 2022. Detta innebär att vi nu kan beskriva hela pandemiförloppet, från inledningen under de första månaderna av år 2020 fram till – och förbi – 9 februari 2022, då Folkhälsomyndigheten upphävde de sista pandemirestriktionerna och allmänna råden. Det gällde då bland annat deltagarbegränsningar, vaccinationsbevis och krav på avstånd mellan sällskap, vilka varit restriktioner som dittills haft stor inverkan på många kulturverksamheter.

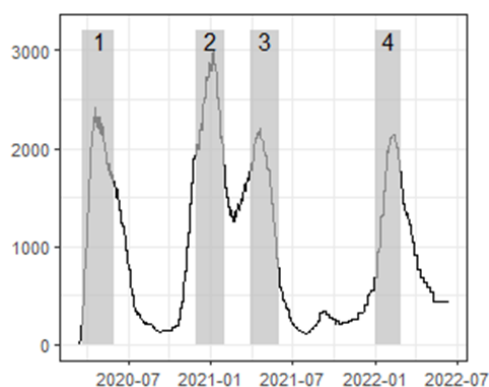
Pandemiförloppet kan så här i efterhand beskrivas bland annat genom statistik över antalet inlagda covidpatienter. Uppgifter från Socialstyrelsen¹ visar att pandemiförloppet i Sverige skedde i fyra tydliga smittvågor. Tillsammans med utvecklingen av de nationella pandemirestriktionerna utgör denna förloppsbild en

¹ <https://www.socialstyrelsen.se/statistik-och-data/statistik/statistik-om-covid-19/>

fond mot vilken kulturarbetsmarknadens utveckling kan beskrivas. Redan pandemins första stora utbrott under våren 2020 fick konsekvenser för kulturen när restriktioner och rekommendationer för social distansering ledde till minskad rörlighet och aktivitet i samhället. Både de nationella restriktionerna och smittspridningen har haft inverkan på kulturen. I figur 1 nedan redovisas smittspridningen över tid mätt med antal inlagda covidpatienter och i figur 2 redovisas ett index över restriktionernas begränsningsgrad.

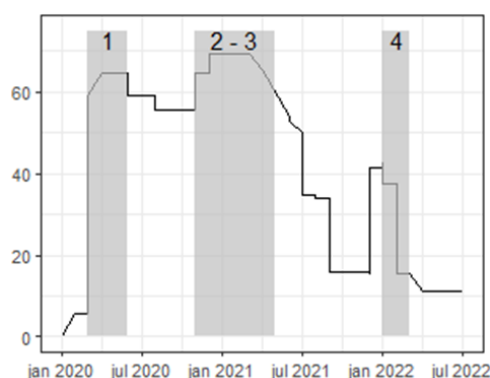
Studerar vi dessa båda figurer bredvid varandra blir två observationer snabbt tydliga. Dels ser vi att tilltagande restriktioner har sammanfallit med de större smittvågorna, dels att den andra och tredje pandemivågen ur restriktionshänseende utgör samma period, nämligen "mitten vågen". För analysen i den här rapporten, vilken fokuseras på arbetsmarknadsutvecklingen, är det primärt rimligt att tala om de tre restriktionsperioder som delar upp pandemiförloppet. Uppgifterna om utvecklingen av de svenska restriktionerna är hämtade från Oxford Covid-19 Government Response Tracker (OxCGRT) ².

Figur 1. Antal inlagda covidpatienter per dag i Sverige januari 2020 – juni 2022.

Källa: Socialstyrelsen, egna beräkningar.

Figur 2. Graden av begränsande restriktioner i Sverige mellan januari 2019 – juni 2022.

Källa: OxCGRT, egna beräkningar.

Restriktionerna i Sverige skärptes kraftigt redan i mitten av mars år 2020, och innebar kraftigt minskad rörlighet i samhällets alla delar. Från och med mitten av juni 2020 lättade så restriktionerna om resande inom landet, men på grund av tilltagande smittspridning under hösten, under den andra pandemivågen, infördes successivt skärpta allmänna råd i landet. Därutöver gällde nationella föreskrifter och allmänna råd om tillfälliga smittskyddsåtgärder för bland annat publik och serveringsställen, vilket bland annat innebar att antalet besökare i samma sällskap

² <https://www.bsg.ox.ac.uk/research/covid-19-government-response-tracker>

Oxford Covid-19 Government Response Tracker (OxCGRT) är en del av Oxford Universitetet och samlar in information om politiska åtgärder som regeringar har vidtagit för att hantera covid-19. De olika policyåtgärderna är kodade i 23 indikatorer, såsom tillåtna gruppstorlekar, nedstängningar, resebegränsningar osv. dessa sammanvägs på en skala för att återspegla omfattningen av statliga åtgärder.

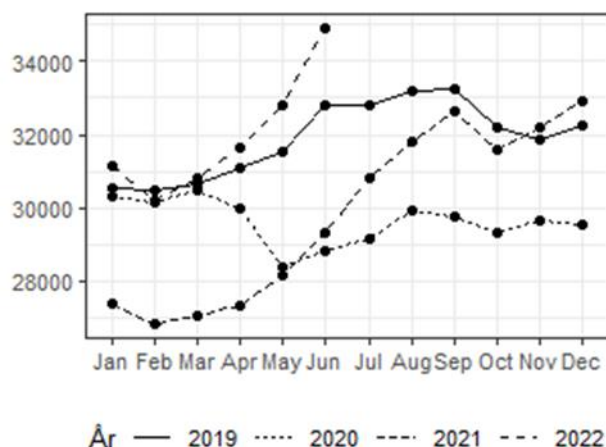
fick uppgå till högst åtta personer. I slutet av december 2020 var det högsta tillåtna antalet besökare i samma sällskap minskat till fyra personer. Dessutom stängde man ner icke nödvändig kommunal verksamhet, som till exempel kulturskolor och museer. De svenska restriktionerna nådde sin högsta nivå omkring årsskiftet 2020/2021.

Fortsatt stark återhämtning i antalet anställda

Vi har tidigare kunnat se att pandemins tidiga skeden innebar neddragningar av antalet anställda inom kulturen.³ I denna rapport kan vi nu studera vilka effekterna blev av den fjärde pandemivågen som inträffade under jul- och nyårshelgerna år 2021/2022 samt den återhämtning som skett under första halvåret 2022.

Till skillnad från tidigare vågor fick pandemivågen kring årsskiftet 2021/2022 endast marginella effekter på sysselsättningen inom kulturen. Nedgången blev även betydligt mer kortvarig än tidigare, och den negativa effekten på antalet anställda observeras endast under januari och februari 2022. Detta förklaras eventuellt av att restriktionsgraden var lägre under denna period. Antalet anställda sjönk i februari 2022 under den nivå som rådde motsvarande månad innan pandemin, dvs. år 2019. Detta innebar ett temporärt avbräck från den återhämtning som trots allt påbörjats före årsskiftet.

Figur 3. Antalet anställda inom kulturbranschen (SNI 90–91), januari 2019 – juni 2022.

Källa: SCB/AGI, egna beräkningar.

Tydliga skillnader i återhämtning mellan olika delar av kultursektorn

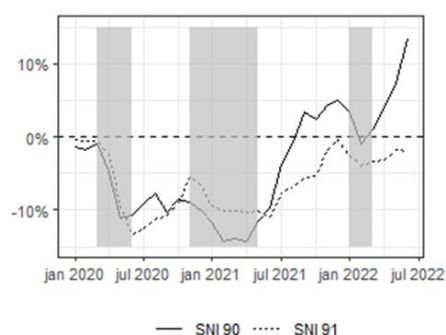
Hur pandemin har påverkat antalet anställda varierar mellan olika delar av kultursektorn. Studerar vi området "Konstnärlig och kulturell verksamhet och underhållningsverksamhet" (SNI 90) separerat från "Biblioteks-, arkiv- och

³ https://kulturanalys.se/wp-content/uploads/2022/05/Faktablad-2022_1-webb.pdf

museiverksamhet” (SNI 91) ser vi att antalet anställda inom dessa båda delbranscher utvecklats relativt lika under pandemins olika sekvenser, men att skillnaderna är större när det gäller återhämtningen. Framför allt gäller detta för det första halvåret av 2022.

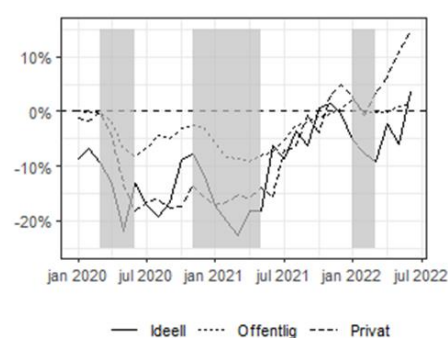
Ser vi till hela pandemiperioden jämfört med perioden närmast före pandemin, har inverkan totalt sett varit störst under vintern 2020/2021, då antalet bekräftade fall av covid-19 i den andra vågen nådde sin högsta nivå, samt under den tredje vågen, våren 2021. Antalet inlagda covid-patienter i Sverige var ungefär lika många under den första pandemivågen som under den tredje och fjärde. Effekten på antalet anställda inom kulturen var störst under den första pandemivågen, mycket på grund av den chock detta innebar för både ekonomi och samhällsliv, och tycks ha drabbat de två huvuddelarna av kultursektorn (SNI 90 resp. 91) i ungefär lika stor utsträckning. Liksom vi rapporterat i tidigare faktablad, hade antalet anställda i kultursektorn återhämtats i december 2021. Nu visar uppdaterade data emellertid att den sista pandemivågen, vid årsskiftet 2021/2022, hade en till synes större inverkan på den del av kulturarbetsmarknaden som domineras av verksamheter inom bibliotek, arkiv och museer. Återhämtningen inom dessa verksamheter vände under den sista pandemivågen och hade ännu under sommaren 2022 inte fullt ut återhämtats. Antalet anställda inom SNI 91 i juni 2022 var ca 2 procent lägre än före pandemin, dvs. jämfört med samma månad 2019, vilket framgår av figur 4.

Figur 4. Förändring i antalet anställda inom kulturbranschen SNI 90 och SNI 91, januari 2020 – juni 2022 jämfört med motsvarande månad år 2019, procent.

Källa: SCB/AGI, egna beräkningar.

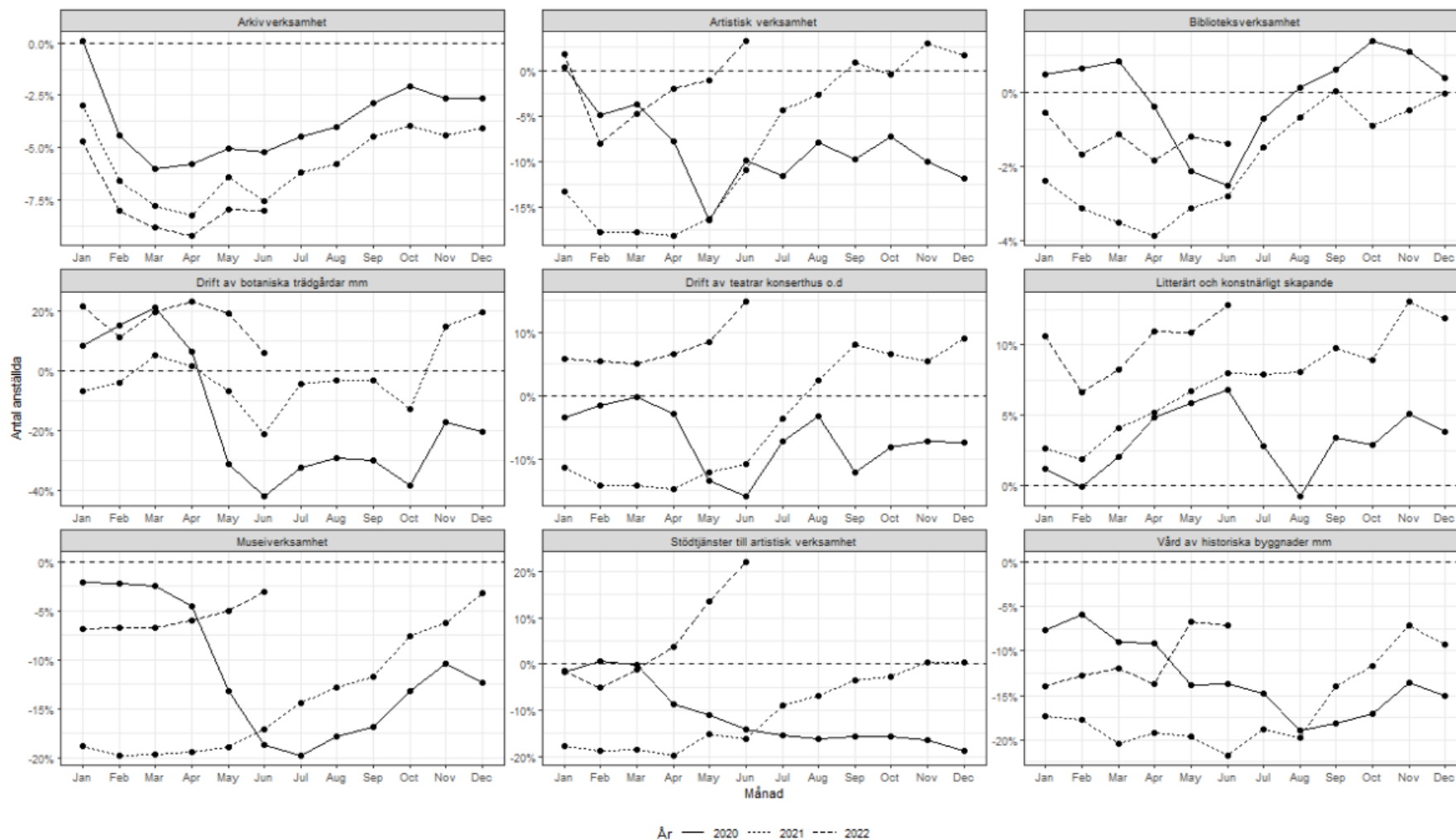
Figur 5. Förändring i antalet anställda inom olika sektorer av kulturbranschen (SNI 90–91), januari 2020 – juni 2022 jämfört med motsvarande månad år 2019, procent.

Källa: SCB/AGI, egna beräkningar.

Skillnader i återhämtning följer inte av verksamheternas sektorstillhörighet, dvs. om de drivs i offentlig, privat eller ideell regi, vilket framgår av figur 5 ovan. Det är dock tydligt att den sista pandemivågen, dvs. kring årsskiftet 2021/2022, i större utsträckning drabbade den ideella kultursektorn. I stället blir det tydligt då vi delar upp kultursektorn i delbranscher att det är just i verksamheter inom bibliotek, arkiv, museiverksamhet och kulturarv som antalet anställda inte återgått till nivåerna före pandemin. Dessa branscher återfinns som de fyra respektive hörnfigurerna i kollaget i figur 6 nedan. I samtliga dessa fall ser vi att nivån för 2022 var lägre än motsvarande månader 2019. Värt att notera i sammanhanget är dock att det i samtliga dessa fyra branscher handlar om väldigt få individer, en differens på ca -100 anställda per delbransch. För övriga delbranscher inom kulturen gäller det motsatta; där överstiger nu anställningsnivåerna motsvarande nivåer före pandemin.

Figur 6. Förändring i antalet anställda inom olika delbranscher av kulturbranschen (SNI 90–91), januari 2020 – juni 2022 jämfört med motsvarande månad år 2019, procent.

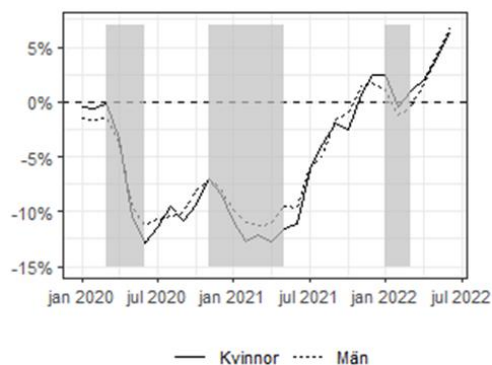
Källa: SCB/AGI, egna beräkningar.

Kvinnor drabbades något hårdare under pandemins första vågor, men återhämtningen var samtidig

Arbetsmarknadsåterhämtningen har skett samtidigt för kvinnor och män inom kultursektorn. Våra tidigare analyser av pandemins arbetsmarknadseffekter har indikerat att covidkrisen påverkat kvinnor något mer än män. Detta framgår i figur 7 nedan, som visar att tappet i antalet anställda i kultursektorn var något större för kvinnor under de två tuffaste perioderna under april–maj 2020 och samma månader 2021. Den större nedgången för kvinnor än män under krisen tycks dock inte ha fått några långsiktiga konsekvenser. I december 2021 var antalet anställda kvinnor, såväl som män, något fler än i december 2019. En delförklaring till utfallet i just kultursektorn är att kvinnor utgör en större andel av de anställda inom de yngre åldersgrupperna i kulturbranschen. Dessa åldersgrupper har drabbats extra hårt under pandemin, vilket vi beskriver i nästa avsnitt.

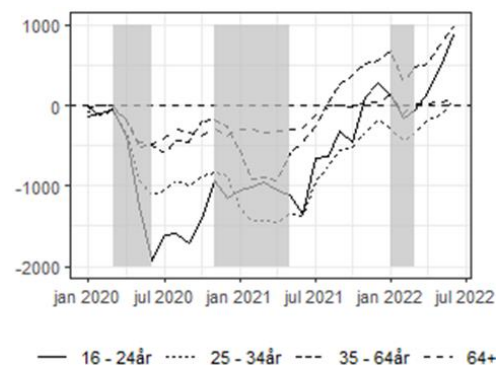
Större skillnader var det däremot avseende anställda i olika åldrar. Att fler yngre lämnade kulturbranschen under pandemin framgår av figur 8 nedan. Detta har troligen att göra med att yngre oftare arbetar extra vid sidan av studier men också att dessa grupper i större utsträckning arbetar under mindre fasta arbetsförhållanden, som timanställda eller tidsbegränsat anställda.

Figur 7. Förändring i antalet anställda inom kulturbranschen (SNI 90–91) per månad januari 2020 – juni 2022 jämfört med motsvarande månad år 2019, per kön, procent.

Källa: SCB/AGI, egna beräkningar.

Figur 8. Förändring i antalet anställda i kulturbranschen (SNI 90–91) per månad januari 2020 – juni 2022 jämfört med motsvarande månad år 2019, per åldersgrupp, antal.

Källa: SCB/AGI, egna beräkningar.

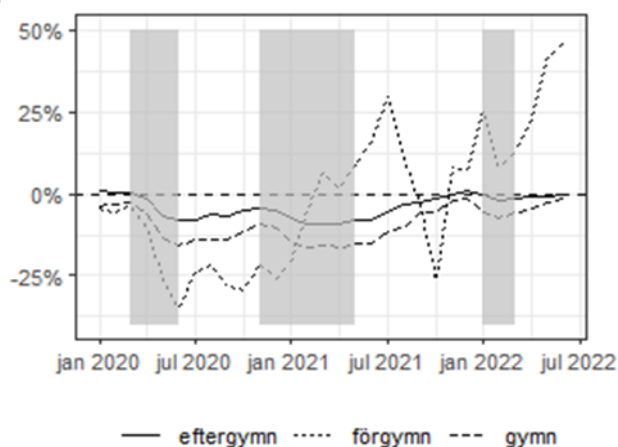
Långdragen återhämtningen för unga och lågutbildade

Pandemin har som tidigare nämnts drabbat olika åldersgrupper på olika sätt. I kärngruppen, 35–64 år, hade antalet anställda redan under sommaren 2021 återhämtat sig till samma nivå som före pandemin. Den här gruppen, där man i regel arbetar heltid och har tillsvidareanställningar, följde alltså mönstret för den svenska arbetsmarknaden som helhet. I den yngsta åldersgruppen, dvs. anställda i åldern 16–24 år, dröjde det däremot ända fram till årets sista månader innan återhämtningen nått nivåerna för normalåret 2019.

Att det framför allt varit de allra yngsta arbetstagarna inom kulturbranschen som påverkats under pandemin speglas också då vi studerar arbetstagarna efter utbildningsnivå. Vi kan konstatera att det framför allt är lågutbildade personer, dvs. med förgymnasial utbildningsnivå, som är de som i störst utsträckning förlorade jobben under pandemins inledningsskede.

Av de stora variationerna i anställningsnivåer med en tydlig topp under högsommaren och kring årsskiftet kan vi också anta att lågutbildade, i större utsträckning än högutbildade, upplever säsongsvariationerna i tillgång till arbete. Troligen beror det på att de lågutbildade ofta är studenter som deltidsarbetar under sommar- och juluppehåll. Gruppen med högst för-gymnasial utbildningsnivå utgör dock en mycket liten del av de anställda, ca 5% normalt sett och uppemot 10% under högsäsongen dvs. sommarmånaderna. Jämför vi däremot personer med gymnasial och eftergymnasial utbildning ser vi att även för dem med höst gymnasial utbildning har återhämtningen tagit längre tid.

Figur 9. Förändring i antalet anställda i kulturbranschen (SNI 90–91) per månad januari 2020 – juni 2022 jämfört med motsvarande månad år 2019, efter högsta utbildningsnivå, procent.

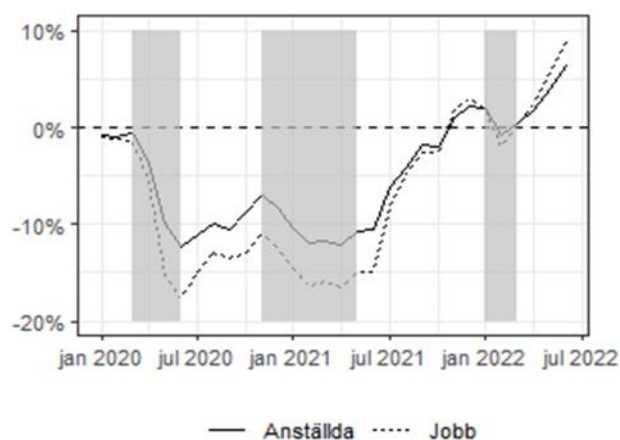

Källa: SCB/AGI, egna beräkningar.

Postpandemin har inneburit en tillväxt av arbetstillfällen inom kulturen

Varken för arbetsmarknaden som helhet eller i enskilda branscher är förhållandet mellan antalet jobb/arbetstillfällen och antalet personer som har anställning ett ett-till-ett- förhållande. Detta beror på att samma person kan ha flera jobb. Under pandemin har antalet jobb/arbetstillfällen minskat i betydligt större utsträckning än antalet anställda. Detta innebär att man inom kulturbranschen inte bara erfarit ett stort utflöde av kulturarbetare, samtidigt har också antalet arbetstillfällen och därmed möjligheterna till extrainkomster försvårats i än högre utsträckning. Under pandemin blev det därför betydligt svårare för de som var beroende av extraanställningar eller tillfälliga säsongsjobb eller för de som permanent dubbeljobbat, att få extrajobb i branschen.

Figur 10. Förändring i antalet jobb och antalet anställda inom olika delbranscher av kulturbranschen (SNI 90–91) per månad januari 2020 – juni 2022 jämfört med motsvarande månad år 2019, procent.

Källa: SCB/AGI, egna beräkningar.

När vi nu har arbetsmarknadsdata för hela pandemiförloppet och delar av återhämtningen under år 2022, blir det tydligt att både antalet anställda och antalet arbetstillfällen inom kultursektorn återhämtats och att både de anställda och antalet jobb nu är fler än innan pandemin.

Väljer vi att titta närmre på de anställda inom kultursektorn som har fler än ett jobb, ser vi att det är lika vanligt bland männen som bland kvinnorna att ha fler än en anställning. I juli 2022 var det ca 14 procent av både männen och kvinnorna som hade fler än en anställning. Däremot är det betydligt vanligare att de yngre kulturarbetarna har fler än en anställning; i grupperna 16–24 och 25–34 är det ca 18 procent av kulturarbetarna som har mer än en anställning, medan andelen är ca 12 procent i gruppen 34–65 och äldre.

Arbetslösheten är nere på för-pandeminivå och efterfrågan på arbetskraft är stark

Ett kompletterande perspektiv på kulturarbetsmarknadens återhämtning är att studera arbetslöshetens utveckling. Att studera arbetslöshet i enskilda yrkesgrupper är inte enkelt men Arbetsförmedlingen har en särskild branscharbetsförmedling för de arbetssökande som har en relevant utbildning eller tillräckligt med arbetslivserfarenhet inom ett kultur- eller mediayrke⁴.

I figur 11 nedan framgår att antalet arbetslösa, dvs. öppet arbetslösa och sökande i program, som är inskrivna på branscharbetsförmedlingen för kultur och media pendlade mellan 3 000 och 4 000 personer per månad under hela 2019 och

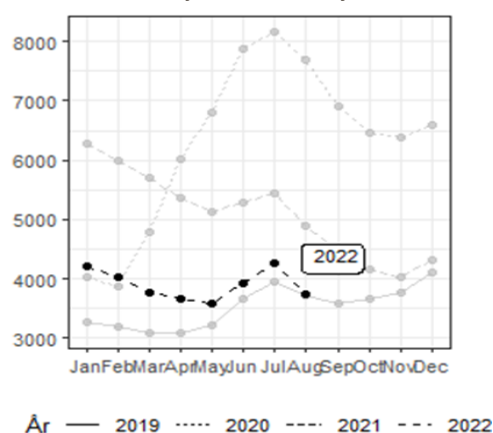
⁴ Arbetsförmedlingens definition av kulturbranschen innefattar till skillnad från SNI 90–91 inte särskilt många tjänstemän och administratörer som arbetar i anslutning till dessa verksamheter. Dessa ligger i stället ofta i sektorn ”Offentliga tjänster”. Generellt kan sägas att de yrken som Arbetsförmedlingen för till kulturområdet har mer karaktär av skapande/produktion (även mediaproduktion).

inledningen av 2020. Antalet arbetslösa ökade sedan kraftigt i och med pandemin. År 2020 ökade arbetslösheten under hela första halvan av året för att nå en topp på över 8 000 arbetslösa under sommaren.

Under våren 2021 började antalet arbetslösa kulturarbetare att minska, för att under sommaren 2021 åter närma sig de nivåer som rått under motsvarande månader 2019. Under sommaren 2022 var antalet inskrivna arbetslösa kulturarbetare slutligen tillbaka på samma nivå som innan pandemin, dvs. som under år 2019.

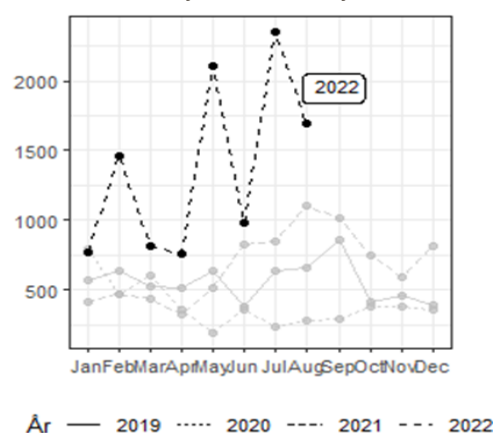
Det sjunkande antalet arbetslösa kulturarbetare korresponderar också med en ökad efterfrågan på arbetskraft inom kulturbranschen. Antalet nyanmällda platser, dvs. lediga tjänster som arbetsgivare inom kulturområdet annonserar hos Arbetsförmedlingen respektive månad, har varit betydligt högre under senare halvan av år 2021 och under den första halvan av 2022. Även om antalet annonserade lediga tjänster har fluktuerat kraftigt under 2022 har nivån konstant legat högre än något av de tidigare år för vilka vi redovisar data. Antalet annonserade tjänster har skiftat från som mest ca 1 000 platser per månad under 2021 till över 2 000 platser vissa månader under 2022. Detta är ytterligare indikatorer på att arbetsmarknaden för kulturarbetare är under stark återhämtning under 2022.

Figur 11. Öppet arbetslösa och sökande i program inskrivna i arbetsförmedlingen för kultur och media, januari 2019 – juni 2022.

Källa: SCB/AGI, egna beräkningar.

Figur 12. Nyanmällda platser för yrken som tillhör branscharbetsförmedlingen för kultur och media, januari 2019 – juni 2022.

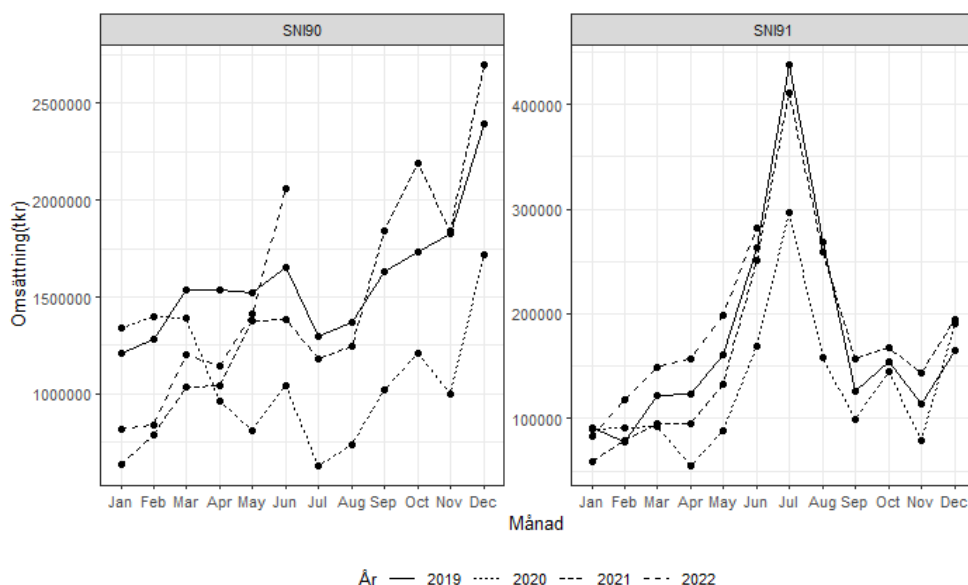
Källa: SCB/AGI, egna beräkningar.

Ekonomisk återhämtning i stora delar av den privata kultursektorn

I detta avsnitt redovisas omsättningsutvecklingen för den privata kultursektorn uppdelad på konstnärlig och kulturell verksamhet samt underhållningsverksamhet (SNI 90) respektive biblioteks-, arkiv- och museiverksamhet (SNI 91). För båda dessa delbranscher redovisas omsättningsuppgifter som tyder på en ekonomisk återhämtning.

Vi vet sedan tidigare att kultursektorn som helhet präglas av två högsåsonger, en under sommaren (juli) och en kring årsskiftet (december). Av säsongsvariationerna som framkommer i de månads- och årsjämförelser som görs i figurena nedan framträder ett mönster som tyder på att högsåsongen för SNI 90 framför allt ligger kring årsskiftet medan SNI 91 snarare upplever en högsåsong under högsommaren.

Figur 13. Omsättningens utveckling (tkr) i privat kultursektor, SNI 90 och SNI 91.

Källa: SCB/Momsregistret, egna beräkningar.

Även aktiviteten bland egenföretagare och kombinatorer återhämtas

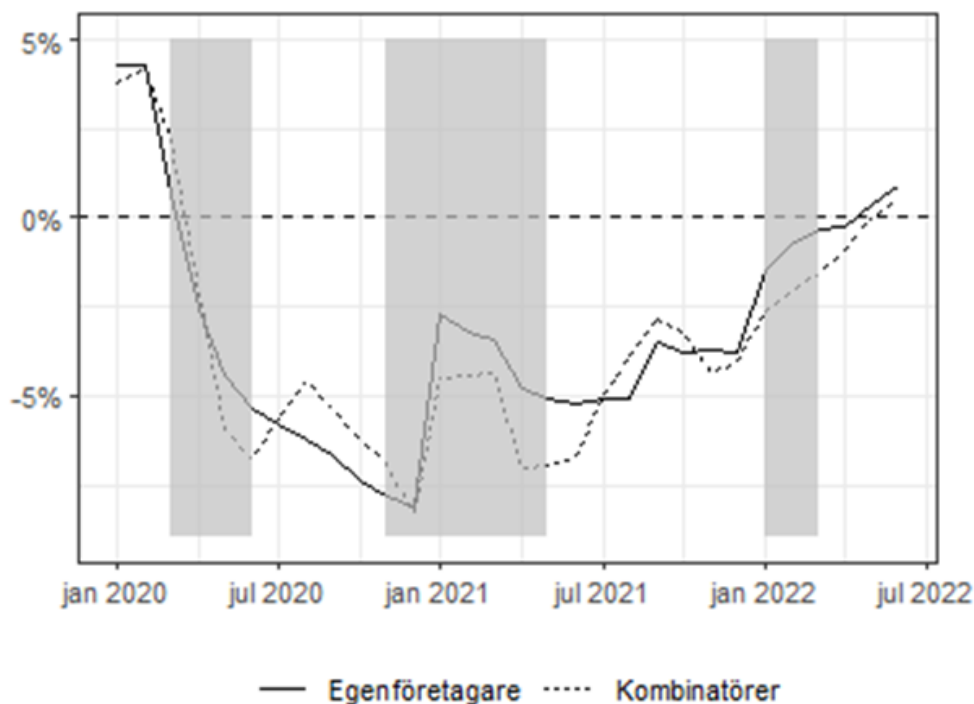
Vi har nu konstaterat att både antalet anställda och antalet arbetstillfällen mot slutet av 2021 återgått, och under år 2022 till och med överstigit, nivån från före pandemin. Uppgifterna om antalet anställda och arbetstillfällen baseras på s.k. AGI-uppgifter (arbetsgivardeklarationer på individnivå). AGI-uppgifterna innehåller enbart uppgifter om anställda, vilket inkluderar personer som är anställda i eget aktiebolag men däremot inte egenföretagare.

Kulturbranschen är en av de branscher inom vilken egenföretagande är mycket vanligt. För att få en uppfattning om i vilken mån även egenföretagare har återhämtat sig efter krisen studerar vi utvecklingen av antalet renodlade egenföretagare och antalet kombinatorer. Med kombinatorer avses personer som är egenföretagare men också har en anställning i samma eller i annan bransch. Eftersom man kan vara företagare utan att ha några uppdrag eller inkomster har vi använt ett villkor för att identifiera aktiva egenföretagare i registerdata genom att vi tittat på antalet personer som respektive månad har fått en månadsavisering av F-skatt. För kombinatorer har vi tittat på antalet individer som under samma månad även har fått en AGI-uppgift. Detta bedömer vi ger en bra indikation på utvecklingen av antalet aktiva egenföretagare samt antalet aktiva kombinatorer.

Kombinatorerna är en diversifierad grupp. Här ryms personer som driver företag inom kultursektorn och samtidigt har en anställning inom sektorn, liksom personer vars anställning är utanför kultursektorn. I gruppen finns också personer som driver företag i en annan bransch men har sin anställning inom kulturen. Den absoluta majoriteten av kultur-kombinatorerna driver företag inom kultursektorn men har en anställning i annan bransch (ca 10 000 personer eller 85 %). Den näst största delen av kultur-kombinatorerna är de som både har anställning och driver företag inom branschen (ca 1 000 personer eller 10 %), medan det är mycket ovanligt för kultur-kombinatorer att driva företag inom andra branscher och samtidigt ha en anställning inom kultursektorn (ca 600 personer eller 5 %).

Av figur 14 nedan framgår att antalet aktiva egenföretagare och kombinatorer har återgått till nivåerna som rådde före pandemin. Utvecklingen för dessa båda grupper har sett relativt likartad ut. Vidare kan vi konstatera dels att antalet företagare och kombinatorer inte minskade (i relativa termer) lika kraftigt som antalet anställda under pandemin, dels att det påbörjades en kraftig återhämtning vid årsskiftet 2020/2021. Denna utveckling kom av sig under sommaren 2021, men har därefter återupptagits och återhämtats.

Figur 14. Förändring i antalet egenföretagare och kombinatörer inom kulturbranschen (SNI 90–91) januari 2020 – juni 2022, jämfört med motsvarande månad år 2019, procent.

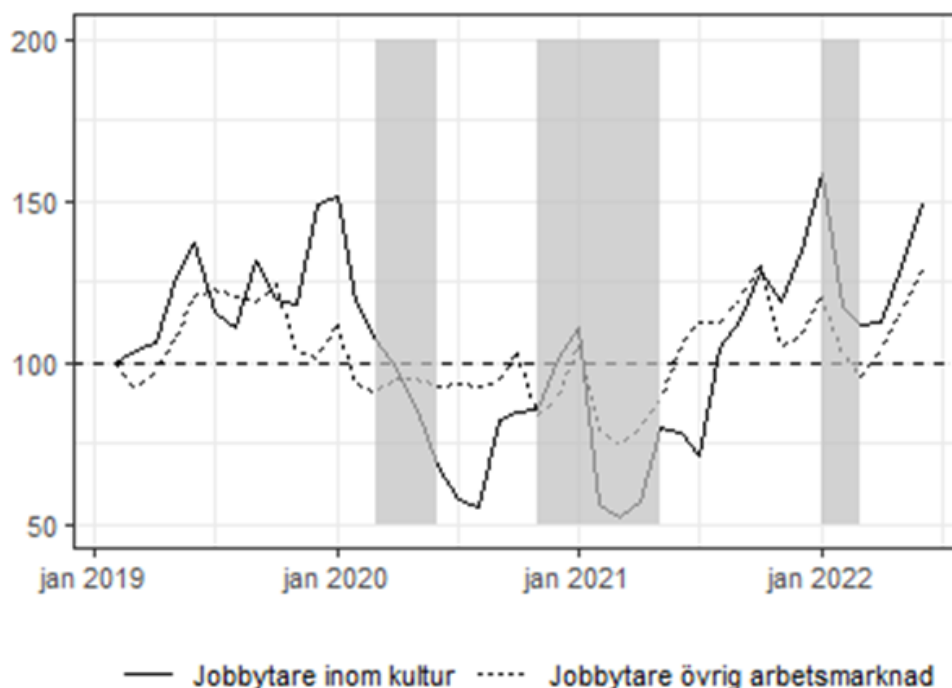
Källa: SCB, egna beräkningar.

Jobbrörligheten nära nog halverades under pandemin

Redan tidigt under pandemin blev det tydligt att kultursektorn riskerade att bli en av de sektorer som skulle drabbas hårdast. Som vi redan sett i denna och tidigare studier av arbetsmarknadsutvecklingen inom kultursektorn var det många som lämnade sina anställningar. Det stora flertalet gjorde det troligen mot sin vilja, dvs. som en konsekvens av nedskärningar. Det är även troligt att de som på något sätt, exempelvis genom deltidsjobb, hade en förankring i andra delar av arbetsmarknaden också delvis frivilligt valde att förlita sig i större utsträckning på dessa anställningar, exempelvis genom att utöka arbetstiden. Under pandemin uttrycktes också farhågor kring kulturens kompetensförsörjning och en oro för att många skulle komma att välja bort kulturbranschen.

Jobbrörligheten på kulturarbetsmarknaden är en intressant indikator på arbetsmarknadens tillstånd. Vi kan konstatera att antalet personer som bytte jobb inom kulturbranschen, dvs. rörligheten mellan jobb i kulturen, minskade kraftigare än på arbetsmarknaden som helhet både under den första och andra vågen av pandemin, alltså både under första halvåret 2020 och 2021. Som kontrast ökade i stället antalet jobbyten inom kulturbranschen mer än på arbetsmarknaden som helhet under senare delen av 2021 och under det första halvåret av 2022.

Figur 15. Antalet jobbytare inom kulturbranschen (SNI 90–91) och på övrig arbetsmarknad per månad 2019 – juni 2022, index, januari 2019=100.

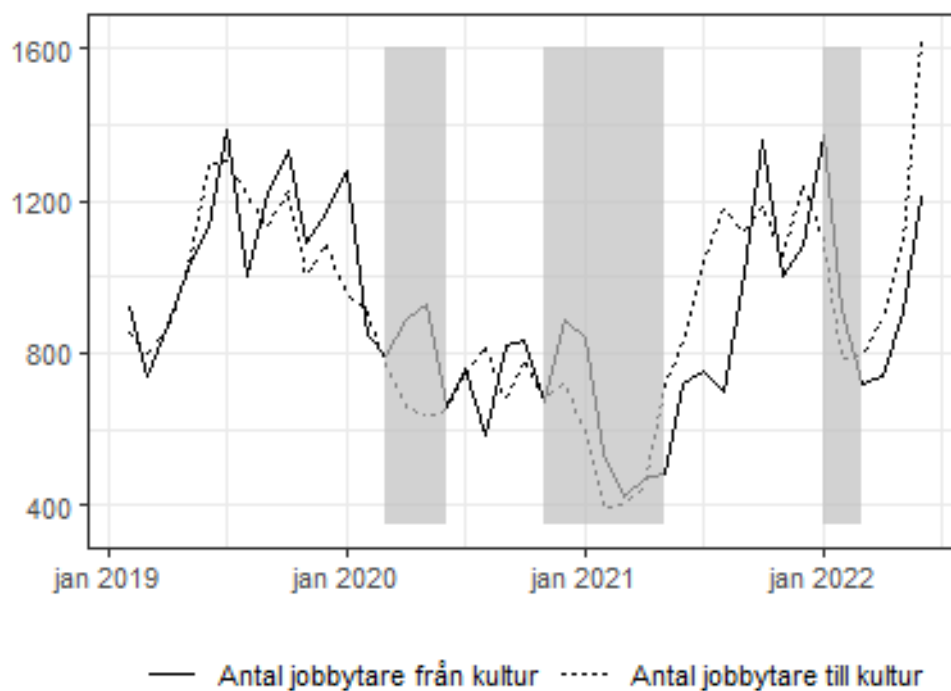
Källa: SCB/AGI, egna beräkningar.

Under pandemin uttryckte flera intresseorganisationer inom kultursektorn oro för att många kulturskapare var på väg att lämna yrket för gott ⁵. Även om benägenheten att byta jobb gick ned under de kraftigaste pandemivågorna, kan vi konstatera att denna oro hade viss grund, både under den första, andra och fjärde pandemivågen då utvecklingen för byten till- och byten från kultursektorn divergerade tydligt. Under dessa perioder ökade jobbyten från kulturen väsentligt, medan byten till kulturen samtidigt minskade markant.

Under andra halvåret 2022 observerar vi istället en ökad rörlighet på hela arbetsmarknaden liksom inom kulturen (se figur ovan). Men vi ser också en omsättning med fler jobbyten till och från kultursektorn, men med ett påtagligt nettoöverskott för kulturen. Detta avspeglas också i att antalet anställda inom sektorn ökat på senare tid.

⁵ Musikerförbundets utredning 2022 https://www.mcv.se/wp-content/uploads/2020/11/PM_200827_Var-tredje-musiker.pdf.

Figur 16. Antalet jobbytare till kulturbranschen (SNI 90–91) respektive från kulturbranschen per månad 2019 – juni 2022.

Källa: SCB/AGI, egna beräkningar.